

Sygn. akt VI RCa 306/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Piórkowska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat - Kalinowska

SR del do SO Jowita Sikorska

Protokolant: sekretarka Katarzyna Kurta

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. J. (1)**

przeciwko **M. J. (2)**

o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach

z dnia 10 września 2018 roku

sygn. akt III RC 79/18

1. oddala apelację;

2. Koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt: VI RCa 306/18

UZASADNIENIE

Powód M. J. (1) wniósł o ustanowienie z dniem 22 grudnia 2017 r. rozdzielnosci majątkowej pomiędzy powodem a jego żoną - pozwaną M. J. (2). Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, że podczas trwającego między stronami małżeństwa żona popadła w alkoholizm, a podejmowane przez powoda działania, mające na celu wyprowadzenie pozwanej z choroby nie przynosiły skutków. Między stronami dochodziło do regularnych kłótni, których inicjatorem była pozwana. Konflikt eskalował i 22 grudnia 2017 r. pozwana zabrała córkę stron i wyprowadziła się z mieszkania. Od tego czasu powód samodzielnie reguluje wszelkie zobowiązania związane z utrzymaniem rodziny i spłaca zadłużenie. Podkreślił, że istniejący między małżonkami konflikt uniemożliwia współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym stron. Małżonkowie nie potrafią uzgodnić żadnej sprawy, nie nawiązują ze sobą kontaktu oraz z uwagi na toczącą się sprawę rozwodową, nie ma też perspektyw na poprawę ich relacji.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że nie zachodzą przesłanki do ustanowienia rozdzielności majątkowej. Zaprzeczyła, jakoby była uzależniona od alkoholu. Podała, że między małżonkami istnieje znaczna dysproporcja ekonomiczna. Pozwany jest czynnym zawodowo (...), posiadającym stałe źródło dochodów. Pozwana natomiast jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, co wynika ze stwierdzonych schorzeń kręgosłupa. Nadto, na pozwanej spoczywa ciężar wychowania wspólnej małoletniej córki stron, a do czasu wyprowadzenia się ze wspólnego mieszkania, pozwana do zaspokajania potrzeb rodziny przyczyniała się osobistą pracą we wspólnym gospodarstwie domowym.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach wyrokiem z dnia 10 września 2018 r. sygn. akt III RC 79/18 ustanowił rozdzielność majątkową M. J. (1) i M. J. (2), powstałą w wyniku zawarcia przez nich związku małżeńskiego. Rozdzielność majątkowa stron została ustanowiona z dniem 22 grudnia 2017 r. Ponadto Sąd odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego orzeczenia wskazał, że od dnia 22 grudnia 2017 r. brak jest możliwości współpracy pomiędzy stronami w zarządzie majątkiem wspólnym. Strony nie współdziałają przy spłacie zobowiązań – powód ponosi wszystkie koszty utrzymania wspólnego mieszkania. Ponadto konflikt między małżonkami uniemożliwia zgodne podejmowanie decyzji związanych z zarządzeniem majątkiem wspólnym. Strony nie potrafiły nawet wypracować porozumienia dotyczącego opieki nad dzieckiem i sposobu zaspokajania jego potrzeb. Dlatego Sąd uznał, że w świetle zebranych w sprawie dowodów w sytuacji, gdy małżonkowie nie zamieszkują razem i nie współpracują w sprawach majątkowych i niemajątkowych, wynikających z zawartego przez nich małżeństwa, zasadnym było orzeczenie o ustanowieniu rozdzielności majątkowej stron z dniem wyprowadzenia się pozwanej wraz z córką stron z domu.

Apelację od wyroku złożyła pozwana zaskarżając wyrok w całości.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że nie jest prawdą, iż strony nie potrafią dojść do porozumienia, a potwierdzeniem tego jest fakt uzgodnienia kształtu kontaktów dziecka z powodem w sprawie rozwodowej. Zaznaczyła, że alimenty zasądzone w sprawie rozwodowej zostały ustalone z uwzględnieniem ponoszonych przez powoda kosztów utrzymania majątku. W ocenie pozwanej strony są w stanie porozumieć się w kwestii zarządzania majątkiem wspólnym, dlatego ustanowienie rozdzielności majątkowej od chwili wyprowadzenia się pozwanej było bezzasadne.

Wobec powyższego, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje.

Powód złożył odpowiedź na apelację pozwanej, wnosząc o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

Podkreślił, że zarzuty podane w apelacji sprowadzają się do subiektywnej oceny materiału dowodowego w stosunku do dokonanej przez Sąd orzekający, przy czym skarżący przedstawia własną polemikę z prawidłowymi ustaleniami dokonanymi przez Sąd pierwszej instancji, bazującej często na okolicznościach nie wykazanych w sprawie lub wybiórczo traktującej materiał dowodowy. Zaznaczył, że po przeprowadzeniu szczegółowego postępowania dowodowego, Sąd pierwszej instancji dokonał poprawnej i wszechstronnej analizy zebranych dowodów, a swoje ustalenia oparł na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Powód podtrzymał swoje stanowisko zawarte w pozwie o ustanowienie rozdzielności majątkowej między małżonkami.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, które to Sąd Okręgowy w pełni podziela. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje

na konieczność uwzględnienia apelacji i zmiany zaskarżonego wyroku. Jednocześnie podkreślić należy, że wbrew zarzutom zawartym w apelacji, Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia procedury poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy prowadząc postępowanie dowodowe, procedował prawidłowo, zaś ostateczne orzeczenie w sposób nie budzący wątpliwości uzasadnił, opierając je na całokształcie dowodów zgromadzonych w sprawie, z uwzględnieniem zasad doświadczenia życiowego.

Na wstępie wskazać należy, że w ocenie Sądu Okręgowego, decyzja Sądu Rejonowego o ustanowieniu z dniem 22 grudnia 2017 r. rozdzielenia majątkowej między stronami była w pełni słuszna i ma uzasadnienie w przesłankach Sąd I instancji wyciągnął prawidłowe wnioski, że zaistniały przesłanki z art. 52 § 1 i § 2 kro.

Nie budząca wątpliwości jest okoliczność, że od 22 grudnia strony nie mieszkają ze sobą, nie podejmują żadnych decyzji dotyczących ich sytuacji materialnej. Od tego momentu wszelkie zobowiązania finansowe są realizowane jedynie przez powoda. Okoliczność, że w międzyczasie przez Sądem Okręgowym w Olsztynie zawisła sprawa rozwodowa i strony w ostatnim etapie tego postępowania doszły do pewnego konsensusu, nie rzutuje na stan faktyczny niniejszej sprawy wynikający z zebranego materiału dowodowego. Między stronami był konflikt, brak kontaktu i możliwości porozumienia się zatem na podstawie tych okoliczności Sąd wydawał orzeczenie w sprawie ustanowienia rozdzielenia majątkowej.

Zarzuty apelacji stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i stanowiskiem Sądu Rejonowego zawartymi w uzasadnieniu. Kwestia alimentacji i porozumienia w przedmiocie kontaktów nie świadczy o ugodowej postawie pozwanej. Nie należy również wyciągać wniosków, co czyni skarżąca, że ustanowienie rozdzielenia między małżonkami nastąpiło z pokrzywdzeniem dziecka stron. Orzeczenie w niniejszej sprawie nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych powoda wobec małoletniego dziecka. Sąd orzekł w przedmiocie alimentów po wydaniu orzeczenia o ustanowieniu rozdzielenia majątkowej. Sprawy te mają inny przedmiot i nie są ze sobą powiązane na tyle, aby wyrok w jednej sprawie miał oddziaływać na rozstrzygnięcie w drugiej sprawie.

Sąd podzielił również stanowisko Sądu Rejonowego co do początkowej daty, od której rozdzielenie majątkowe stron została ustanowiona. Dnia 22 grudnia 2017 r. strony faktycznie się rozstały i ta okoliczność jest bezsporna. W ocenie Sądu wydane orzeczenie nie skutkuje pokrzywdzeniem którejkolwiek ze stron.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze sytuację majątkową pozwanej.